

[Poul Møller.]

slet ikke tilfældet, at tallet for disse to grupper — turistindtægterne er vel slet ikke en milliard endnu — skulle kunne nærme sig de 12 milliarder kr.

Lad mig prøve at belyse det, der sker med denne omlægning på anden vis. I fremsættelsestalen siger den højtærede finansminister, at omsætningsafgiften vil udgøre 2,4 pct. af de skattepligtige indkomster. De skattepligtige indkomster udgjorde i alt 22 milliarder i 1961. 2,4 pct. heraf er 528 mill. kr. Omsættningsskatten skal indbringe 950 mill. kr., det vil sige, at der mangler 422 mill. kr. for at få balance, og disse manglende millioner skulle så komme fra ikke-skattepligtige indkomster. Det vil igen sige, at henimod halvdelen af omsættningsskattens provenu skulle erlægges af folk med indkomster, de ikke har opgivet, eller af virksomheder, der ikke er forpligtet til at betale indkomstskat, herunder stat og kommune. Men det er en ringe trøst, hvis merprovenuet skal indhentes gennem øgede stats- og kommunale udgifter til betaling af omsættningsskatten. Jeg synes derfor, at meget tyder på, at talmaterialet ikke helt kan holde stik ved en nærmere prøvelse og i hvert fald slet ikke skrønen om turisterne og skattesnyderne, som man nu mener at have fået fat på, idet de skal betale 5 pct. af det, de erlægges i detailforetningerne her i landet.

Men vi får vel lejlighed, jeg siger: vi får vel lejlighed til at få dette belyst i et udvalg. Det må dog være det første, der kan kræves af folketinget, at vi kommer til bunds i, hvad det egentlig er, der sker, for ingen skal fortælle mig, at den højtærede statsminister eller den højtærede økonomiminister så lidt som den højtærede finansminister er nye genier, der har kunnet løse cirkelns kvadratur, selv om både det ærede medlem hr. Peter Nielsen og andre foregiver det i denne tid. Ingen skal fortælle mig, at man både kan gennemføre forbrugsbegrænsning, der skal sænke befolkningens forbrug, og så samtidig sørge for,

at der kommer skattelettelser til næsten alle, således som finansministerens bemærkninger giver udtryk for.

Regeringen må på et eller andet tidspunkt, hvis den ønsker en alvorlig behandling af disse sager, gøre sig klart, om det, den vil, er en skattelettelse for befolkningen, eller om det, den vil, er en forbrugsbegrænsning hos befolkningen. Forslagene indhold giver udtryk for, at det er en forbrugsbegrænsning, man vil; det, som forslagene udenomsværker, derunder den agitation, der er ført, de kronikker, der skrives, og de taler, der holdes om dem, giver nærmest udtryk for, at det er en skattelettelse, der er på tale. Der er ingenting i forslagene, der tyder på, at cirkelns kvadratur virkelig er løst, selv om man har taget disse turistindtægter og skattesnyderne med i spillet. Så meget vil jeg gerne sige om den almindelige provenumæssige beregning af det, der skulle finde sted, når staten skal have disse 600-700 mill. kr. ekstra ved denne skatteomlægning.

Vi har for længst erklæret os villige til at drøfte en omlægning af beskatningen. Vi er positivt indstillet over for en omlægning fra indkomst og formue og opsparring til forbrug. Det ved regeringen, det kan den regne med; men den kan lige så vel også regne med, at vi ikke er positivt indstillet over for at bruge en sådan omlægning til en camoufleret skatteforhøjelse, der ikke kan motiveres af udgiftsstigninger, og en sådan forhøjelse foreligger der efter vort skøn forslag om.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at det var så let at stemme for udgiftslove, når man ikke ville stemme for indtægtslove. Den konservative folketingsgruppe er rede til at bevilge regeringen alle de penge, som folketinget har bevilget i form af udgiftslove, også dem, vi ikke har stemt for; men vi er ikke rede til at betro regeringen flere penge, end den skal bruge til administration af disse love, fordi vi har erfaringer for, hvordan det går med pengene, når regeringen får et overskud i